

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Nye digte - 1841

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Nye digte - 1841", i Heiberg, Johan Ludvig: *Nye digte - 1841*, udg. af Klaus P. Mortensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, cop. 1990, s. 147. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibergjl05val-shoot-idm140194650107120.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Nye digte - 1841

Allerede i afhandlingen *Om Philosophiens Betydning for den nuværende Tid*, 1833, pegede Heiberg på løsningen: i en Tidsalder som ikke er poetisk, beholder poesien »den Udvei at blive til Philosophie« (I s. 420). Poesien når sin højeste udvikling i læredigtet, som vel at mærke ikke er et læredigt i gængs forstand, men værker som Dantes *Divina Commedia* og Goethes *Faust*. Læredigtet er det digt, »som har Erkjendelsen af det Uendelige, den Philosophiske Erkjendelse til sin Gjenstand«, men som fastholder det konkrete menneskeliv, »alle vore endelige Bestemmelser og Forhold« (smst). Hermed havde Heiberg givet sit bud på en form, der forenede poesi og filosofi og således manifesterede et nyt trin i menneskeåndens udvikling.